

τυραννείτε ! . . .

“Όταν τὴν Παρασκευὴν ὁ ἱατρὸς κ. Πρωτόπουλος τὸν εἰ-
δεν ἔχοντα κεκλιμένην τὴν κεφαλὴν καὶ οἰνοὶ σκεπτό-
μενον.

— Μὴ σκέπτεσθε, κύριε πρόεδρε, τῷ εἶπεν, αὐτὸ δύναται
νὰ σὰς βλάψῃ.

— Ἀλλὰ τότε τί πρέπει νὰ κάμω τὸν διέκοψεν, ἀφοῦ δὲν
μοῦ ἐπιτρέπετε οὔτε νὰ σκέπτομαι ! . . .

“Όταν προχθὲς ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ Γαμβέτα.

— Καλλιτέρον εἶπε νὰ ἐπήγαინά ἐγώ . . . ἐκεῖνος ἦτο
χρήσιμος ἐν τῷ κόσμῳ . . .

Ὁ Κώστας καὶ πάλιν εὐρίσκεται εἰς τὰς ἀπελπισίας
του. Χθὲς ἠκούσαμεν ἐξερράγη εἰς δάκρυα παιδικὰ, τοῦθ’
ὅπερ λίαν χαρακτηρίζει τὴν σοβαρότητα τῆς θέσεως τοῦ
πατρὸς του.

Τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς ἐκάλεσαν καὶ πάλιν τὸν ἱα-
τρὸν τῆς ἐν Πειραιεὶ γαλλικῆς ναυαρχίδος μεθ’ οὗ ἐν ἱα-
τρικῷ συμβουλίῳ ἐγένετο διάγνωσις ἀρχῶν πνευμονίας.
Αὐταὶ αἱ πολλαὶ διαγνώσεις αἰτίνες ἀπὸ τῆς ποδάρρας ἀ-
νῆλθον ἀλληλοδιαδόχως μέχρι τῶν πνευμόνων καὶ τῆς κε-
φαλῆς καὶ ἔλαβον ἐναλλάξ ποικίλα ὀνόματα μᾶς φέρουν εἰς
τὴν φυσικὴν σκέψιν ὅτι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη θαδίζουσα σιγὰ
σιγὰ ἐπὶ τοῦ σώματος εἰς πᾶν τῆς βῆμα φέρει καὶ τὸν τύπον
μῆς νέας ἀσθενείας τὴν ὁποίαν ἔπειτα πειράται νὰ θερά-
πευσῃ ! Ἐν τούτοις δὲν λείπουν καὶ ἀπὸ τὰς μεγαλειτέραις
θλίψεαι κομικὰ ἐπεισόδια.

Κάποιος ἐκ τῶν ἀφοσιωμένων τοῦ Κουμουνδούρου ἐζήτησε
διὰ διερμηνέως νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὸν γάλλιον ἱατρὸν ὅτι ἂν
πάθῃ ὁ κύριος πρόεδρος ἡ Ἑλλάς θὰ εὐρεθῇ εἰς χάος· ὁ διερμη-
νεὺς δὲν τὸ λέγει, ἀλλὰ τότε αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀναλαμβάνει τὸ
δυσχερὲς ἔργον.

— Μουσιου, τοῦ λέγει, Κουμουντούρο μόρτο, Γρέτσια . . .
καὶ ἐδῶ ἀνακατόνει τὰ δύο του χέρια ὑποδεικνύων οὕτω
ἀνατροπὴν . . .

Ἔχομεν Βουλὴν ἢ δὲν ἔχομεν Βουλὴν ;

— Ὅχι σὰς ἀποκρίνεται ὁ Μάνδαλος ὅστις ἐν τῷ Κοι-
νοβουλίῳ εὗρεν ὀλιγωτέραν ἡσυχίαν ἀπὸ τὸ καπνοπω-
λεῖόν του.

— Ναι, ἀπαντᾷ ὁ Δεληγιάννης, ὅστις μεταμορφώνει τὴν
Πρωτάν του εἰς Βουλὴν καὶ βάζει τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλ-
λον τοὺς ἡμετέρους νὰ κουβεντιάωσι.

Καὶ τότε ἔχομεν πρώτην ἀγόρευσιν Δημητρακάκη, δευ-
τέραν ἀγόρευσιν τοῦ ἰδίου, τρίτην τοῦ αὐτοῦ, τετάρτην τοῦ
Λακεδαιμόνος ἢ Λακεδαιμονισμένου βουλευτοῦ Δημητρα-
κάκη, πέμπτην κτλ.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἡ αὐτοσχέδιος αὐτῇ Βουλῇ εἶναι
ἡρεμωτέρα τῆς πραγματικῆς· ἀρκετὰ φλύαρος, ἀρκετὰ
σαχλὴ, ἀρκετὰ σουμάδα, ἀλλ’ ἄνευ διακοπῶν, ἄνευ δια-
πληκτισμῶν, ἄνευ ὕβρεων καὶ σχεδὸν σχεδὸν Παρθεναγω-
γεῖον—παρὰ Βουλὴν—ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κυρίας Θ.
Δεληγιάννη.

Ἐὰν ἐβλέπετε—καὶ θὰ τὸν εἶδατε—προχθὲς τὸν φίλ-
τατόν μας κ. Στεφανίδην μὲ τὸ ἱστορικόν του μπουρνούζι
θὰ ἐθαυμάζετε τὰς διαστάσεις τοῦ ἀναστήματος· ἰδίως τὸ
πλάος τῶν στέρνων του ἦτο κατὰ τι ὁμηρικόν ! κατόπιν
ἔρχεται τὸ σταχτὶ πανταλόνι μὲ ταῖς στάφαις, αἱ ὁποῖαι
τὸν συνδέουν πλέον μονοκόμματον μὲ τὸν λευκὸν ὕψηλόν
του πῆλον.

Εἰς τὴν θέαν του ἀπὸ μακρὴν ἐκάμνατε τόπον νὰ πε-

ράσῃ, καὶ ἐπέραν αὐτὸς σχεδὸν ἀπαγγέλλων στίχους τοῦ
Αἰσχύλου ! Ἀλλ’ ὅτε διήρχετο ὁλόκληρος καὶ σὰς ἄφινε
πλέον τὰ ὀπίσθια του ἄτινα ἐτριπλασιάζοντο διὰ τῶν ἀγ-
κῶνων του κατὰ τρόπον παράδοξον, καὶ ἄφινε ἀκόμη νὰ
κρέμονται μετὰ μίαν δύο ἀφελεῖς ἀναδιπλώσεις μία μικρὴ
μικρὴ φουντίτσα ἀπὸ τὰς ὁμοπλάτας του, ἐνομίζατε ὅτι
ἐβλέπετε τὰ ὀπίσθια καὶ τὴν οὐράν τῆς καμήλας μας, ἢ
ὁποῖα πρὸ μικροῦ μὲ τὰ ἀνθρωπινὰ ἐκεῖνα πιδύματά της
καὶ τὸ ἀποκρούτικο ντέφι της παρῆλθε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
σας ! Πῶς συνδυάζετε τώρα ἐσεῖς ἕνα ἄνθρωπον τόσον ἀρ-
χαῖκόν ἐκ τῶν ἐμπροσθεν καὶ τόσον καμήλιν ἐκ τῶν ὀ-
πισθεν ;

“Όταν κατερχόμεθα τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἰστάμεθα αἰφνη-
δίως εὐθὺς ἅμα διέλθωμεν τὴν Καπνικαρέαν. Τὸ χάος ὅπερ
ἀνοίγεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἐκτενόμενον ἀπὸ τῆς
εἰρημένης ἐκκλησίας μέχρι τῆς Ἀγίας Εἰρήνης δὲν δύναται
νὰ μείνῃ ἀπαράτηρτον ἀφ’ οἰονδήποτε διαβάτην.

Ἡ πρώτη ἐντύπωσις ὑπὸ τῆς ὁποίας καταλαμβάνομεθα
εἶναι ἡ τῆς πυρκαϊᾶς, ἥτις πρὸ μικροῦ ἀπετέφρωσε μέγα
κτίριον καὶ ἀφῆκε χαίνοντας τοὺς συνεχομένους τοίχους
τῶν ἄλλων οἰκιῶν πρὸς τὴν καεῖσαν, εἶναι ὅμως καὶ ἐκεῖ-
νη τὴν ὁποίαν μᾶς παρουσιάζει σιαγὼν ἀπὸ τῆς ὁποίας μᾶς
ἐξήχθη μέγας τραπεζίτης. Τὴν φορὰν αὐτὴν μέγας τραπε-
ζίτης πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ χάος ἐκεῖνο, ὁ κ. Μελάς,
ὅστις δὲν ἠδύνατο νὰ χωρήσῃ εἰς δεινότερον κύκλον.

Βλέπετε λοιπὸν κατ’ ἀντικρὺ τῆς Καπνικαρέας τὴν ἁ-
γίαν Εἰρήνην, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν πρόσοψιν τοῦ χάους αὐ-
τοῦ. Κατόπιν βλέπετε πρὸς τὴν πλευράν τῆς οἰκίας ἄλλο-
τε Λιζιὲ καὶ ἀπέναντι αὐτῆς κομμένα τὰ ὀπίσθια ὄλων
τῶν οἰκιῶν, ἀφ’ ὧν προεξέχουσι τοίχων, καλυπτόμενα
ὑπὸ σανιδωμάτων καὶ βλέπετε ἀκόμη δοκοὺς προεκβάλ-
λοντας ὡς μονοξυλα καὶ στέγας οἰκιῶν ὡς περιστερωῖνας,
καὶ ἄλλα χάσματα, καὶ λάκκους, καὶ σωροὺς λίθων, καὶ ἀ-
σθέστας, καὶ μόνον πυροσθέστας δὲν βλέπετε εἰς τὸ πα-
ράδοξον ἐκεῖνο διαμέρισμα.

Ὁ κ. Μελάς θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν πυργοποιίαν του ἐκεῖ,
δὲν θὰ προχωρήσῃ, ἀγνοοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον γνωρίζομεν
εἶναι ὅτι οἱ πέριξ γείτονες ἐξανέστησαν κατὰ τῆς κατα-
πατήσεως δῆθεν τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν οἰκούντων καὶ ἐ-
πῆλθε σύγχυσις γλωσσῶν καὶ ὁ πύργος δὲν πάει ἐμπρός.
Τότε ἀς πάει ὅπισω, διὰ νὰ πηγαῖνομεν ἡμεῖς ἀπὸ τὸν ἀ-
ποκλεισθέντα ἐκεῖνον δρομίσκον.

ΠΡΙΟΝΕΣ, ΤΟΡΝΟΙ ΣΤΑΘΡΓΙΚΟΙ, ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΥΠΗΜΑΤΟΣ,

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

παρὰ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ

Σχίσσιμον καὶ κατέργασιν παντὸς εἶδους ξυλείας δι’ ἀμα-
ξοποιούς, καθεκλοποιούς, ἐπιπλοποιούς, ἐργολάβους οἰκοδομῶν,
κιγκλίδες ἑτοιμοὶ κλπ. κλπ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ